

Електронне декларування

Національним агентством з питань запобігання корупції (далі - НАЗК) 10 червня 2016 року прийнято рішення № 2 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 15 липня 2016 року за № 958/29088, із змінами) про початок роботи системи електронного декларування з 1 вересня 2016 року. Система електронного декларування запроваджується в два етапи.

Перший етап (початок з 00 годин 00 хвилин 01.09.2016): щорічні декларації за 2015 рік подають особи, які станом на 01 вересня 2016 року займають згідно зі статтею 50 Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закону) відповідальне та особливо відповідальне становище. Зазначені у цьому абзаці декларації подаються протягом 60 календарних днів з дати, визначеної у цьому абзаці, тобто останній день подачі декларацій такими суб'єктами декларування — 30 жовтня 2016 року; декларації подають особи, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, і які 01 вересня 2016 року чи пізніше цієї дати припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, та станом на день такого припинення займають згідно зі статтею 50 Закону відповідальне та особливо відповідальне становище. До першого етапу НАЗК відносить і повідомлення про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування, передбачені частиною другою статті 52 Закону, службових осіб, які станом на 01 вересня 2016 року чи пізніше цієї дати займають згідно зі статтею 50 Закону відповідальне та особливо відповідальне становище.

Другий етап (з 00 годин 00 хвилин 01.01.2017) – подають всі інші суб'єкти декларування.

У цілому відповідно до ст. 1 Закону до суб'єктів декларування відносяться особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; інші посадові особи юридичних осіб публічного права; інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до Закону.

Як зазначається у ст. 45 Закону, суб'єкти декларування зобов'язані подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції (далі - НАЗК) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік за формою, що визначається НАЗК. З метою захисту інформації державні органи мають здійснити заходи із забезпечення надання послуг електронного цифрового підпису суб'єктам декларування на безоплатній основі. Слід відмітити, при вході до електронної системи декларування офіційного веб-сайту НАЗК міститься перелік із 16 акредитованих центрів сертифікації ключів, у якому, зокрема, зазначається АЦСК органів юстиції України, АЦСК ПАТ КБ «ПриватБанк», АЦСК ПАТ «УкрСиббанк», що дає змогу отримати ЕЦП суб'єкту декларування за певних умов самостійно. Звертаємо увагу, що лише наявність ЕЦП дасть можливість зайти до електронної декларації.

Передбачено 4 типи електронних форм декларації: щорічна (охоплює попередній рік); перед звільненням (охоплює період, який не був охоплений раніше поданими деклараціями); після звільнення (охоплює попередній рік, тобто рік, у якому особа звільнилася); кандидата на посаду, у разі якщо посада належить до переліку суб'єктів декларування або до переліку посад з підвищеним корупційним ризиком.

Щорічна декларація подається у період з 00 годин 00 хвилин 01 січня до 00 годин 00 хвилин 01 квітня року, наступного за звітним роком. Така декларація охоплює звітний рік (період з 01 січня до 31 грудня включно), що передує року, в якому подається декларація, та містить інформацію станом на 31 грудня звітного року.

Декларація суб'єкта декларування, який припиняє діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, що подається не пізніше дня такого припинення. Якщо припинення зазначених функцій відбулося з ініціативи роботодавця, декларація подається не пізніше

двадцяти робочих днів з дня, коли суб'єкт декларування дізнався чи повинен був дізнатися про таке припинення. Декларація суб'єкта декларування, який припиняє діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, охоплює період, який не був охоплений деклараціями, раніше поданими таким суб'єктом декларування, та містить інформацію станом на останній день такого періоду. Останнім днем такого періоду є день, що передує дню подання декларації. Під раніше поданими деклараціями розуміються як декларації, що були подані до Реєстру відповідно до Закону, так і декларації, що були подані відповідно до Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Декларація суб'єкта декларування, який припинив діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, що подається до 00 годин 00 хвилин 01 квітня року, наступного за звітним роком, у якому було припинено таку діяльність. Така декларація охоплює звітний рік (період з 01 січня до 31 грудня включно), що передує року, в якому подається декларація, та містить інформацію станом на 31 грудня звітного року.

Декларація суб'єкта декларування, який є особою, що претендує на зайняття посад, зазначених у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону, що подається до призначення або обрання особи на посаду. Така декларація охоплює звітний рік (період з 01 січня до 31 грудня включно), що передує року, в якому особа подала заяву на зайняття посади (участь у конкурсі), якщо інше не передбачено законодавством, та містить інформацію станом на 31 грудня звітного року.

НАЗК звертає увагу на те, що законодавством можуть передбачатися особливості щодо процедури відбору кандидатів на зайняття вакантних посад суб'єктів декларування. Наприклад, Закон України «Про державну службу» передбачає подання двох декларацій в процесі такого відбору: перша декларація подається особою, яка бажає взяти участь у конкурсі на зайняття вакантної посади державної служби, разом з іншими документами для участі в конкурсі; друга декларація подається зазначеною особою, якщо вона перемогла в конкурсі, перед її призначенням на посаду (стаття 25 Закону України «Про державну службу»). В обох випадках декларація подається за минулий рік.

Декларація складається із 16 розділів.

1. Тип декларації та звітний період. Вказується одна із вищезазначених чотирьох форм декларацій.
2. Інформація про суб'єкта декларування та членів його сім'ї. Тут вказується інформація про суб'єкта декларування та про членів його сім'ї. Членами сім'ї суб'єкта декларування є: — особи, які перебувають у шлюбі із суб'єктом декларування (чоловік/дружина), незалежно від того, чи вони проживають спільно; — діти, у тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних — наприклад, особи, що спільно орендують житло), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.
3. Об'єкти нерухомості. У цьому розділі указуються усі об'єкти нерухомості, що належать суб'єкту декларування та членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право.
4. Об'єкти незавершеного будівництва. У цьому розділі суб'єкт декларування повинен задекларувати: 1) об'єкти незавершеного будівництва; 2) об'єкти, не прийняті в експлуатацію; 3) об'єкти, право власності на які не зареєстроване в установленому законом порядку. Такі об'єкти декларуються, якщо вони: а) належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї на праві власності відповідно до Цивільного кодексу України; б) розташовані на земельних ділянках, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або передані їм в оренду чи на іншому праві користування, незалежно від правових підстав набуття такого права; в) повністю або частково побудовані з матеріалів чи за кошти суб'єкта декларування або членів його сім'ї.

5. Цінне рухоме майно (крім транспортних засобів). У цьому розділі зазначається цінне рухоме майно, вартість якого перевищує 100 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року (для 1 січня 2015 року ця сума становить 121 800 грн.), що належить суб'єкту декларування або членам його сім'ї на праві приватної власності, у тому числі спільної власності, або перебуває в її володінні або користуванні незалежно від форми правочину, внаслідок якого набуто таке право. Під рухомим майном розуміються будь-які матеріальні об'єкти, які можуть бути переміщеними без заподіяння їм шкоди (наприклад, ювелірні вироби, персональні або домашні електронні пристрої, одяг, твори мистецтва, антикваріат тощо).

6. Цінне рухоме майно — транспортні засоби. У цьому розділі зазначаються: дані щодо транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, а також щодо їх марки та моделі, року випуску, ідентифікаційного номера (за наявності).

7. Цінні папери. У цьому розділі зазначаються: відомості про цінні папери, у тому числі акції, облігації, чеки, сертифікати, векселі, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї, із відображенням відомостей стосовно виду цінного папера, його емітента, дати набуття цінних паперів у власність, кількості та номінальної вартості цінних паперів. У разі якщо цінні папери передані в управління іншій особі, щодо цієї особи також вказуються відповідні відомості або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців.

8. Корпоративні права. Суб'єкт декларування повинен задекларувати будь-які корпоративні права, відомості щодо акцій, зазначених у попередньому розділі декларації, у тому числі частки (паї) у статутному (складеному) капіталі чи в будь-якому іншому еквіваленті статного капіталу товариства, підприємства, організації, що зареєстровані в Україні або за кордоном, у тому числі пайові внески в кредитній спілці.

9. Юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї. Відповідно до статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» кінцевий бенефіціарний власник (контролер) — це фізична особа, яка незалежно від формального володіння має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб, що здійснюється, зокрема, шляхом реалізації права володіння або користування всіма активами чи їх значною часткою, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління, або яка має можливість здійснювати вплив шляхом прямого або опосередкованого (через іншу фізичну чи юридичну особу) володіння однією особою самостійно або спільно з пов'язаними фізичними та/або юридичними особами часткою в юридичній особі у розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі.

10. Нематеріальні активи. У цьому розділі зазначаються нематеріальні активи, що належать суб'єкту декларування або членам його сім'ї, у тому числі об'єкти інтелектуальної власності, що можуть бути оцінені в грошовому еквіваленті (право на винахід, корисну модель, ноу-хау, промисловий зразок, топографії інтегральної мікросхеми, сорт рослин, торгову марку чи комерційне найменування, авторське право тощо), право на використання надр чи інших природних ресурсів, інше. До відомостей щодо нематеріальних активів включаються дані про вид та характеристики таких активів, вартість активів на момент виникнення права власності, а також про дату виникнення права на них.

11. Доходи, у тому числі подарунки. У цьому розділі зазначаються: отримані (нараховані) доходи, у тому числі доходи у вигляді заробітної плати (грошового забезпечення), отримані як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, гонорари та інші виплати згідно з цивільно-правовими

правовідносинами, дивіденди, проценти, роялті, страхові виплати, благодійна допомога, пенсія, доходи від відчуження цінних паперів та корпоративних прав, подарунки та інші доходи.

12. Грошові активи. Суб'єкт декларування повинен задекларувати наявні грошові активи, у тому числі готівкові кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам, а також активи у дорогоцінних (банківських) металах. Не підлягають декларуванню наявні грошові активи (у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам) та активи у дорогоцінних (банківських) металах, сукупна вартість яких не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року (на 1 січня 2015 року така вартість складала 60 900 грн.).

13. Фінансові зобов'язання. Суб'єкт декларування повинен задекларувати отримані кредити, позики, зобов'язання за договорами лізингу, розмір сплачених коштів в рахунок основної суми позики (кредиту) та процентів за позикою (кредиту), зобов'язання за договорами страхування та недержавного пенсійного забезпечення, позичені іншим особам кошти. Відомості щодо фінансових зобов'язань включають дані про вид зобов'язання, його розмір, валюту зобов'язання, інформацію про особу, стосовно якої виникли такі зобов'язання, або найменування відповідної юридичної особи із зазначенням коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, та дату виникнення зобов'язання. Такі відомості зазначаються лише у разі, якщо розмір зобов'язання перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року (на 1 січня 2015 року такий розмір складав 60 900 грн.). У разі якщо розмір зобов'язання не перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року, зазначається лише загальний розмір такого фінансового зобов'язання.

14. Видатки та правочини суб'єкта декларування. Суб'єкт декларування повинен задекларувати видатки та всі правочини, вчинені у звітному періоді, на підставі яких у суб'єкта декларування виникає або припиняється право власності, володіння чи користування, у тому числі спільної власності, на нерухоме або рухоме майно, нематеріальні та інші активи, а також виникають фінансові зобов'язання, які зазначені у розділах 3-12 цієї декларації. Такі відомості зазначаються лише у разі, якщо розмір відповідного видатку перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року (на 1 січня 2015 року такий розмір складав 60 900 грн.); до таких відомостей включаються дані про вид правочину, його предмет.

15. Робота за сумісництвом суб'єкта декларування. У цьому розділі зазначається посада чи робота, що виконується або виконувалася за сумісництвом: дані про займану посаду чи роботу (оплачувану чи ні), що виконується за договором (контрактом), найменування юридичної чи фізичної особи, в якій (яких) особа працює або працювала за сумісництвом. Зайняття посади чи робота за сумісництвом декларується, якщо її зайняття (виконання) розпочалося або продовжувалося під час звітного періоду незалежно від тривалості. Посада чи робота за сумісництвом декларується незалежно від того, чи була вона оплачуваною.

16. Членство суб'єкта декларування в організаціях та їх органах. Суб'єкт декларування повинен задекларувати входження суб'єкта декларування до керівних, ревізійних чи наглядових органів громадських об'єднань, благодійних організацій, саморегульованих чи самоврядних професійних об'єднань, членство в таких об'єднаннях (організаціях) із зазначенням назви відповідних об'єднань (організацій) та їх коду Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців. Вважаємо за доцільне наголосити, що для цілей декларації, яка в 2016 році подається в електронній формі, станом на 1 січня 2015 року мінімальна зарплата становила 1218 грн., відповідно: 5 мінімальних зарплат становили 6 090 грн., 50 мінімальних зарплат — 60 900 грн., 100 мінімальних зарплат — 121 800 грн.

З метою недопущення помилок при заповненні декларації в електронній формі та надання відповіді на найбільш типові питання у суб'єктів декларування, що виникають під час заповнення декларації, рішенням НАЗК від 11.08.2016 № 3 затверджено Роз'яснення щодо застосування окремих положень

Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю. Так, відповідно до статті 48 Закону, НАЗК проводить щодо декларацій, поданих суб'єктами декларування, такі види контролю:

- 1) щодо своєчасності подання;
- 2) щодо правильності та повноти заповнення;
- 3) логічний та арифметичний контроль.

У своєму Рішенні № 3 від 11 серпня 2016 року НАЗК щодо порядку перевірки факту подання та своєчасності подання декларації зазначає: «Згідно із статтею 49 Закону, державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, а також юридичні особи публічного права зобов'язані перевіряти факт подання суб'єктами декларування, які в них працюють (працювали), відповідно до цього Закону декларацій та повідомляти НАЗК про випадки неподання чи несвоечасного подання таких декларацій у визначеному ним порядку. Порядок здійснення такого контролю та порядок інформування НАЗК про виявлені факти неподання або несвоечасного подання декларацій визначається НАЗК. Якщо за результатами контролю встановлено, що суб'єкт декларування не подав декларацію, НАЗК письмово повідомляє такого суб'єкта про факт неподання декларації, і суб'єкт декларування повинен протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення подати декларацію в порядку, визначеному частиною першою статті 45 цього Закону. Одночасно НАЗК письмово повідомляє про факт неподання декларації керівнику державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, в якому працює відповідний суб'єкт декларування, та спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Слід пам'ятати, що за несвоечасне подання без поважних причин декларації передбачено адміністративну відповідальність відповідно до статті 1726 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а за умисне неподання декларації — кримінальну відповідальність згідно із статтею 3661 Кримінального кодексу України». Повна перевірка декларації полягає у з'ясуванні достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірці на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення і може здійснюватися у період здійснення суб'єктом декларування діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, а також протягом трьох років після припинення такої діяльності.

Обов'язкове проведення повної перевірки декларації здійснюється у разі якщо: декларант належить до службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, або до суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків; за результатами логічного та арифметичного контролю виявлено у декларації суб'єкта декларування невідповідності; член сім'ї суб'єкта декларування відмовився надати суб'єкту декларування будь-які відомості чи їх частину для заповнення декларації. При цьому суб'єкт декларування зобов'язаний зазначити про це в декларації, відобразивши всю відому йому інформацію про такого члена сім'ї; надійшла інформація від фізичних (викривачів) та юридичних осіб, із засобів масової інформації та інших джерел, про можливе відображення у декларації недостовірних відомостей.

Згідно із статтею 53 Закону особа, яка надає допомогу в запобіганні і протидії корупції (викривач), — особа, яка за наявності обґрунтованого переконання, що інформація є достовірною, повідомляє про порушення вимог цього Закону іншою особою. Інформація про викривача може бути розголошена лише за його згодою, крім випадків, встановлених законом. Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.

Анонімне повідомлення про порушення вимог цього Закону підлягає перевірці у термін не більше п'ятнадцяти днів від дня його отримання. Якщо у вказаний термін перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, неможливо, керівник відповідного органу або його заступник продовжують термін розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання. У разі підтвердження

викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог цього Закону керівник відповідного органу вживає заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

Подання виправленої декларації. Згідно з частиною четвертою статті 45 Закону, суб'єкт декларування має право подати, за власною ініціативою, виправлену версію своєї декларації упродовж семи календарних днів після дня подання відповідної декларації. Для цього немає необхідності звертатися до НАЗК. При цьому суб'єкт декларування має право подати виправлену декларацію упродовж цього терміну лише один раз. Якщо після спливання 7-денного строку або якщо виправлена декларація вже була подана, упродовж зазначеного строку суб'єкт декларування виявить неповні чи неправильні відомості в поданій ним декларації (або у виправленій декларації), він повідомляє про це НАЗК через персональний електронний кабінет та подає виправлену декларацію згідно з рішенням уповноваженої особи НАЗК. При цьому уповноважена особа визначає строк, який надається для подання такої виправленої декларації. Крім того, у разі притягнення суб'єкта декларування до відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації або в разі виявлення у ній недостовірних відомостей суб'єкт декларування зобов'язаний подати відповідну декларацію або виправлену декларацію з достовірними відомостями у строк, визначений уповноваженою особою НАЗК. При цьому суб'єкт декларування повинен подати виправлену декларацію у разі виявлення у ній недостовірних відомостей, навіть якщо його не було притягнуто до відповідальності за подання таких відомостей.

Зазначення в декларації завідомо недостовірних відомостей може тягнути за собою дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність. Адміністративна відповідальність передбачена статтею 1726 Кодексу України про адміністративні правопорушення за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 МЗП. Статтею 3661 Кримінального кодексу України передбачено кримінальну відповідальність за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації. При цьому відповідальність за цією статтею за подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 250 МЗП. У разі подання завідомо недостовірних відомостей стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму менше 100 МЗП, до суб'єкта декларування може бути застосовано дисциплінарну відповідальність. Слід звернути увагу, що адміністративна та кримінальна відповідальність передбачені виключно за подання «завідомо недостовірних» відомостей. Тобто відповідне діяння має бути вчинено суб'єктом декларування з прямим умислом. При цьому для притягнення до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень необхідно довести наявність такого умислу, а саме те, що суб'єкт декларування усвідомлював недостовірність відомостей, які він зазначив у декларації. Якщо недостовірні відомості, які були зазначені в декларації, були надані суб'єкту декларування членом його сім'ї, то відповідальність може настати лише в тому разі, коли суб'єкт декларування усвідомлював недостовірність таких відомостей, але попри це свідомо зазначив їх у декларації. Відповідно до положень законодавства про адміністративну та кримінальну відповідальність, карається винятково подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей. При цьому враховується умисел на зазначення таких відомостей саме суб'єкта декларування, а не членів його сім'ї чи інших осіб, які надали інформацію для заповнення в декларації. Отже, суб'єкт декларування не може бути притягнений до відповідальності за подання в декларації недостовірних відомостей, які були надані йому членом сім'ї, якщо суб'єкту декларування не було відомо про недостовірність таких відомостей на момент подання декларації.

Законом передбачено додаткові заходи фінансового контролю, які визначені у статті 52 Закону. Так, у разі відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї валютного рахунку в установі банку-нерезидента відповідний суб'єкт декларування зобов'язаний у десятиденний строк письмово повідомити про це НАЗК у встановленому ним порядку, із зазначенням номера рахунку і місцезнаходження банку-нерезидента. Порядок інформування НАЗК про відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента, а також про суттєві зміни у майновому стані визначаються НАЗК. Рішенням НАЗК від 10.06.2016 № 3 затверджено Форму повідомлення про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування. У разі суттєвої зміни у майновому стані суб'єкта декларування, а саме отримання ним доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня відповідного року (на сьогодні це 68 900 грн.), зазначений суб'єкт у десятиденний строк з моменту отримання доходу або придбання майна зобов'язаний письмово повідомити про це НАЗК. Якщо вартість майна перевищує 50 мінімальних заробітних плат, але була сплачена частинами, то повідомлення про суттєві зміни в майновому стані подається після переходу права власності на таке майно. Дохід, який був нарахований, але не сплачений (не отриманий), не повідомляється. Повідомлення про суттєві зміни у майновому стані суб'єкта декларування подається ним особисто шляхом заповнення відповідної електронної форми на веб-сайті НАЗК через власний персональний електронний кабінет суб'єкта декларування у системі Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі - Реєстр). Для кожного випадку отримання доходу або придбання майна подається окреме повідомлення про суттєві зміни у майновому стані суб'єкта декларування. Інформація про отримання доходу або придбання майна членом сім'ї суб'єкта декларування не повідомляється. Інформація, включена в повідомлення про суттєві зміни у майновому стані суб'єкта декларування, повинна бути також відображена в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, яку такий суб'єкт декларування подає відповідно до Закону. Доходи та видатки на придбання майна суб'єкта декларування відображаються у грошовій одиниці України. Доходи/видатки, одержані/здійснені в іноземній валюті, з метою відображення у повідомленні перераховуються в грошовій одиниці України за валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на дату одержання доходів / здійснення видатків. Вартість майна, що було придбано суб'єктом декларування, зазначається у грошовій одиниці України відповідно до останньої грошової оцінки майна або - якщо така оцінка не проводилася чи її результати не відомі суб'єкту декларування - на момент набуття майна у власність (як зазначено в документі, на підставі якого було набуто право власності). Наразі вказаний механізм (через систему електронного декларування) перебуває у стадії доопрацювання. Разом з тим, система подання та оприлюднення декларацій в електронній формі розпочала свою роботу 01 вересня 2016 року. У зв'язку з цим з метою дотримання вимог Закону доцільно інформувати письмово, до запуску електронної системи таких повідомлень, НАЗК про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування, які відбулися, починаючи з 01 вересня 2016 року. НАЗК звертає увагу, що подання інформації про суттєві зміни в майновому стані відповідно до статті 52 Закону не звільняє суб'єкта декларування від обов'язку подати декларацію та зазначити в ній відомості, передбачені статтею 46 Закону.

Слід також звернути увагу і на відмінність у порогах декларування, встановлених Законом для відображення інформації в декларації та повідомленні про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування.

Так, у повідомленні про суттєві зміни в майновому стані вказується інформація про отримання доходу або придбання майна на суму більше 50 МЗП. Цей поріг поширюється також на цінне рухоме майно, яке було придбано суб'єктом декларування. Водночас, відповідно до пункту 3 частини першої статті 46 Закону, у декларації зазначається інформація про цінне рухоме майно (крім транспортних засобів), якщо його вартість перевищує 100 МЗП. Відповідно, у разі придбання цінного рухомого майна (крім транспортних засобів) вартістю більше 50 МЗП, але менше 100 МЗП, інформація про придбання такого майна буде відображена в декларації лише в розділі «Видатки та правочини», оскільки поріг декларування в цьому розділі також становить 50 МЗП.

У цілях визначення суб'єктів, на яких поширюється дія Закону (відповідно до підпункту «и» пункту 1 та підпункту «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону), під «посадовими особами» слід розуміти працівників державних органів, інших юридичних осіб публічного права, які наділені посадовими повноваженнями здійснювати організаційно-розпорядчі та/або консультативно-дорадчі функції.

Під «службовими особами» слід розуміти працівників державних органів, які здійснюють функції представників влади або обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій. Визначальним при цьому є обсяг функцій (обов'язків) відповідного працівника. Наприклад, працівники патронатних служб та працівники державних органів, які виконують функції з обслуговування, можуть належати до посадових та службових осіб за умови відповідності зазначеним вище характеристикам. Так, радники чи помічники керівників державних органів можуть здійснювати консультативно-дорадчі функції (підготовка матеріалів та документів, аналіз кореспонденції, підготовка проектів доручень чи рішень, надання фахових консультацій чи роз'яснень тощо); керівник, заступник керівника патронатної служби, керівник структурного підрозділу в патронатній службі може здійснювати організаційно-розпорядчі функції (здійснення керівництва діяльністю служби чи підрозділу, розподіл обов'язків між працівниками, контроль їх роботи тощо). При цьому, у цілях визначення суб'єктів декларування, згідно із Законом, слід застосовувати вужче тлумачення і вважати службовими, посадовими особами - суб'єктами декларування лише тих працівників, на яких покладено відповідні обов'язки на постійній основі. В разі тимчасового виконання працівником організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків на час відсутності керівника підрозділу у звітному періоді не виникає обов'язок подати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за цей період. Відповідно, така особа також не може бути притягнена до відповідальності за неподання (несвоєчасне) подання декларації.

Відповідно до частини першої статті 50 Закону, перелік суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, затверджується НАЗК. На сьогодні згідно з рішенням НАЗК від 17.06.2016 р. № 2 «Про затвердження переліку посад з високим та підвищеним рівнем корупційних ризиків», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 19.07.2016 р. за № 987/29117, до таких посад віднесено: - посаду Глави Адміністрації Президента України та посади його заступників; - посади керівників та заступників керівників структурних підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів центрального апарату Національного банку України; - посади керівників та заступників керівників самостійних структурних підрозділів територіальних управлінь Державної судової адміністрації України; - посади керівників державних підприємств, установ, організацій, інших суб'єктів господарювання державної форми власності та їх заступників, призначення яких здійснюється державними органами; - посади державної служби, визначені структурою державних органів, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, у разі недоцільності утворення структурних підрозділів; - посади в органах місцевого самоврядування: перших заступників, заступників міських (міст обласного, республіканського в Автономній Республіці Крим, районного значення) голів, заступників сільських, селищних голів; заступників голів районних, районних в містах рад; секретарів міських (міст обласного, республіканського в Автономній Республіці Крим, районного значення), сільських, селищних рад; керуючих справами виконавчих комітетів міських (міст - обласних центрів та міста Сімферополя, міст обласного, республіканського в Автономній Республіці Крим значення) рад; голів постійних комісій з питань бюджету обласних, Київської та Севастопольської міських рад (у разі коли вони працюють у раді на постійній основі). При цьому звертаємо увагу, що наведений перелік може змінюватися Національним агентством залежно від результатів моніторингу стану корупції. Відтак, для з'ясування актуального переліку слід звертатися до офіційного сайту НАЗК.

За порушення вимог фінансового контролю передбачена відповідальність. Так, статтею 3661 Кримінального кодексу встановлено, що за подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації, передбаченій Законом, або умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації - карається штрафом від двох тисяч п'ятисот до трьох тисяч

неоподаткованих мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Примітку до цієї статті у березні 2016 року доповнено новим абзацом, який зокрема, передбачає, що передбачена цією статтею відповідальність за подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 250 розмірів мінімальної заробітної плати. Таким чином, кримінальна відповідальність для суб'єкта декларування за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації може наступити, якщо суб'єкт декларування «допустив помилку» у внесених у декларацію відомостях на суму понад 362,5 тис. грн. (з 1 травня 2016 року мінімальна зарплата становить 1450 грн.).

Також внесено зміни до статті 1726 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Наразі її редакція така: «Несвоєчасне подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, — тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані - тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян». Дії, передбачені частиною першою або другою, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік. Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, - тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Новий абзац Примітки до цієї статті зазначає, що відповідальність за цією статтею за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 розмірів мінімальної заробітної плати. Отже суб'єкт декларування може бути притягнутий до адміністративної відповідальності у разі, якщо при заповненні декларації від «помилився» на суму в межах від 145 до 362, 5 тис. грн.